

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi uccsa 22. L. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, Könyvtár és jegyiroda: Aradi uccsa 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőw utca 19. Telefon: 13-06. Távirati és levélcím: Délmagyarország Szeged

Szombat, 1933 nov. 4.

Ára 12 fillér ²⁵⁰

IX. évfolyam, 248. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20. Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünnepnap 20 fill. Hirdetések felvétele tartja szerint. Megjelentik hétfő kivételével naponta reggel

Disputa

Egy fiatal újságíró, aki eddig nem sok vizet zavart és kavart, a napokban támadást kezdett ellenünk. „A vitát”, amelyet igazunkért izlésünk ellenére vállalnunk kellett, természetesen nem ezen a helyen intézzük el. De legutóbbi heves vitáiratában van ennek az újságírónak egy mondata, amelyhez ezen a helyen kell reflexiókat fűznünk, mert azt, amit állítunk, a nyilvánosság ellenőrzése alá akarjuk helyezni és mert úgy érezzük, hogy igazságaink, mondanivalóink, céljaink, szempontjaink és kérelmeink messze túlnőnek két lapvállalat vagy akár valamennyi szegedi lapvállalat belső életén és érdekkörén. Ez a mondat, nekünk adressálva, így szól: „Ők csak a pausáléra gondolnak, a jövedelemrehekuba nekik minden egyéb.”

Azok, akik e lap szerkesztésének irányítói, több ízben tárgyaltak, eddig sohase nyilvánosan, urakkal, akik helyet foglalnak annak az újságnak az igazgatóságában, amely újságnak a hasábjain a fenti sorok megjelentek. Szándékosan disztigváltunk. Magunkról úgy irtunk, hogy e lap szerkesztésének irányítói, róluk, hogy az igazgatóság tagjai. Ezzel, a legmegértőbb magatartást tanusítva, honoráltuk azt a véleményt, amely szerint a lapvállalatok igazgatóságainak tagjai újságjaiknak csak általános irányáért vállalnak szerepet és felelősséget, egyes konkrét esetekért nem lehet őket felelőssé tenni, hiszen köztudomású, hogy a szerkesztőségbe nem járnak be, a szerkesztés munkájában nem vesznek részt. De akkor, amikor az igazgatóság tagjai tapasztalják, hogy annak az újságnak a munkatársai, amely újságnak az irányáért mégis csak felelősek, olyan közleményeket tesznek közzé, amelyeknek ok nélkül van provokatív jellegük más lapokkal szemben, amelyek közérdekű szolgálat minden ismérve nélkül sértenek és támadnak, ki kellene lépniök passzivitásukból. Egész tanulmányt lehetne írni csak erről az egy szempontról. De mi megelégszünk néhány bizonyítékkal. Olyan frázist, mint aminőt ebben a cikkben idéztünk, többször leírtak már rólunk annak a lapnak a hasábjain. Ez a magatartás kényszerített bennünket a bíróság elé, ez a magatartás provokáltta ki velük szemben azt az ítéletet, amelyben ki volt mondva, hogy destruálnak és ez a magatartás szerezte meg részünkre tőlük a bocsánatkéréseket. Olyan idöket élünk, amikor meg szabad ismételni ezeket a játékokat? Az igazgatóság tagjainak nem kötelességük akár ítéletében, akár elhatározásában, akár cselekedetében megtévedt munkatársak közérdekűséggel józan ítéletű ember előtt meg nem indokolható agresszivitásának gátat vetni? Városuknak és hazájuknak legválságosabb esztendeiben is ilyen lovagi tornákkal gyönyörködtesse olvasóit a szegedi sajtó, amelynek most is, mint már annyiszor, lélekemelő feladata, hogy ernyedetlen buzgalommal, a legnagyobb nehézségeket legyűrő fáradhatatlansággal segítsen menteni, fejleszteni és építeni ezt a várost, hitében erősíteni és kitartóvá edzeni ezt a népet?

A tuloldali sajtóorgánum igazgatóságának egyes tagjai többször kerültek az utóbbi hónapokban abba a helyzetbe, hogy széles te-

rületen nyerhettek betekintést abba a munkába, amelyet végzünk. A szabadtéri játékoknál azt tapasztalták, hogy mi csak a pausáléra, a jövedelemre gondolunk, nem pedig azt, hogy emberfeletti munka és százakat érő hirdetés díjtalan vállalásával és végzésével mentünk magunk és vittünk másokat a várost szolgálni? A vegyesdandárparancsnok, akit példátlan és páratlan bizalom és tisztelet övez a polgári társadalom részéről is, a napokban hirdette a megértést, békét és megbecsülést valamennyi társadalmi osztály és valamennyi felekezet között. A főispán, akit e város minden pártja, minden felekezete, minden társadalmi osztálya mély megbecsüléssel és meleg szeretettel vesz körül, a visszavonást, a széthuzást, az elvi szempontok sutbavetését s a személyeskedést tanácsolja? S a polgármester azon vidul fel, ha e város lapjai egymással civódnak a város kárára s nem másokkal a város épülésére? Felsoroljuk most a tuloldali lap igazgatósági tagjainak nevét? Elhagyjuk róluk, hogy közérdekű feladataik betöltésénél nekik az a szellem kedves, amelyet minden vezető tényező távol akar tartani ettől a várostól?

Mindig van egy harmadik, aki nevet, két veszekedő között Sajtóérdek visszaidézni és

állandósítani ezt az egyeseknek, lehet, idillikus, de zsurnalisztikai szempontból méltatlan állapotot? Nem szívesen tesszük, de felajánljuk; vizsgálja meg a két újság szerkesztőségének viszonyát a színházhoz választott bíróság. Hajlandók vagyunk további súlyos vádakot konkretizálni. Ennél is nyomatékosabb kérésünk azonban, hogy szüntesse meg a tuloldali újság igazgatósága a vakmerő becsületsértések türheterlen hangját. Nem a marasztaló ítélettől, a költségektől és becsületsértéstől való félelem miatt. Hanem azért, mert egészen más munka vár a mostani néhez idökbén a feladatát csak legkevésbé is felismerő minden újságemberre. Az utóbbi hónapok két leghatalmasabb eredményében: a szabadtéri játékok országhatárainkon tulterjedő sikerében s megcsonkításra ítélt egyetemünk megmentésében orozslánrésze van a szegedi publicisztikának. Ne engedjük veszélyeztetni az utóbbi idöben végzett munka méltóságának, nagyságának és célkitűzéseinek egységét és magasrendűségét, a nagy eredmények esetleg nemzedékekre kiható bizonyosságát s annak a szellemnek a kialakulását, amelyben a világnézetek különbsége ellenére, találkozhatunk, vállvetve küzdhetünk és győzhetünk.

A minisztertanács döntött az egyetemi kérdésben

Nem szüntetnek meg fakultásokat, de 47-re csökkentették a szegedi egyetem tanszékeinek számát — A redukción már a jövő tanévben keresztülvizsik

Nyolccal csökken a szegedi egyetemi tanárok száma

A Budapesti Értesítő jelenti: Az egyetemi reform ügyében, amelyekről a szakminiszterek hetek óta tanácskozásokat folytattak, a pénteken tartott minisztertanácson

megtörtént a döntés.

A minisztertanács elfogadta Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztését.

Mint illetékes helyről közlik, a következő egyetemi intézeteket egyesítik a jelenlegi

József Műegyetem

önkormányzati szervezetében. 1. Műegyetem, 2. Közgazdasági tudományi kar, 3. Allatorvosi főiskola, 4. Soproni bányá- és erdőmérnöki főiskola. Az ilyenképen egyesített egyetem neve a következő: „M. kir. József nádor műszaki, közgazdasági és mezőgazdasági egyetem”, röviden M. kir. József nádor műegyetem.

A minisztertanács ezután megállapította

az összes egyetemek tanszékeinek számát, amely 328-ra csökkent.

Döntés lényege az, hogy

egy egyetemen sem szüntetnek meg karról, vagy karokat, helyett a tanszékek számát szállítják le és pedig a budapestin 98-ra, a szegedi egyetemen 47-re, a debreceni egyetemen 47-re, a pécsin 45-re, a József műegyetemen pedig 91-re.

328 egyetemi tanár közül 300 nyilvános rendes, 28 rendkívüli egyetemi professzor lesz.

Elhatározta a minisztertanács, hogy ezeket az intézkedéseket az 1934—35 tanévtől kezdve már életbeléptetik és így a jövő évi költségvetésbe is átvizsik.

A minisztertanács határozata azt jelenti, hogy | s átveszik a katedrákat, illetve az egyetemi tanárok számát. A szegedi egyetemen jelen-